

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าร้อยละ 50

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มโรงเรียนซำนิ 1 อำเภอซำนิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ได้แก่ โรงเรียนบ้านโคกสนวน โรงเรียนวัดหนองปล่อง โรงเรียนซำนิพิทยาคม และโรงเรียนบ้านตาเหล็ง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 6 ห้องเรียน นักเรียนทั้งสิ้น 146 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านตาเหล็ง กลุ่มโรงเรียนซำนิ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 36 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ จำนวน 9 ชุด
2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 9 แผน ใช้สอนแผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมใช้เวลาจัดกิจกรรม 18 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 30 ข้อ
4. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในวันที่ 12 มกราคม พ.ศ. 2553
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างวันที่ 13

มกราคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554 จำนวน 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน สัปดาห์สุดท้ายใช้เวลา 1 วัน วันละ 2 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง

3. ทดสอบหลังเรียน (Post – test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนในวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

4. สอบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2554

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E₁) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E₂)
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้สูตร E.I.
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ Dependent Samples t-test
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน กลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏผลดังนี้

1. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีค่าเท่ากับ 88.01/87.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6825 คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.25

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องผลการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 88.01/87.03 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะในการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการเขียนบทร้อยกรอง รูปแบบ ฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ และการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มีการวางแผน การจัดลำดับเนื้อหา และขั้นตอนการฝึกเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก มีกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้เรียน มีคำชี้แจงตลอดจนคำสั่งที่ชัดเจนและใช้เวลาในการฝึกที่เหมาะสม ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย มีการกำหนดคำตอบให้เลือกและตอบโดยเสรี นักเรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง (กรรณิการ์ พวงเกษม, 2540 : 8-9) และได้สร้างตามหลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ตามทฤษฎีการสอนของบรูเนอร์ โดยการสร้างแรงจูงใจที่จะเรียนรู้เนื้อหาที่จะเรียน มีรูปแบบการนำเสนอความรู้ที่เข้าใจง่าย ตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก เช่น การใช้รูปภาพ ใช้สัญลักษณ์ และการปฏิบัติจริง และมีการเสริมแรงทางบวกในเวลาที่เหมาะสม (สุคนธ์ สิ้นชพานนท์, 2552 : 90 – 92) สอดคล้องกับงานวิจัยของวันดี วิภาคนาวิน (2549 : 78) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดการสร้างแผนภูมิ โนทัศน์ โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่าแบบฝึกทักษะความคิดรวบยอดการสร้างแผนภูมิ โนทัศน์โดยใช้เทคนิคกลุ่มร่วมมือในการเรียนวรรณคดีไทยมีประสิทธิภาพ 82.67/93.55 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของนิพนธ์ โพธิ์ไทร (2552 : 63) ได้วิจัยการพัฒนาทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสี่ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.49/83.45 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะที่ใช้ร่วมกับแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านกระบวนการสร้างที่เป็นระบบ แบบฝึก แต่ละชุดมีกิจกรรมที่น่าสนใจ ทำทาบความสามารถ มีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย สัมพันธ์กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ มีการวางแผนกำหนดบทบาทของสมาชิกแต่ละคน ในกลุ่ม ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างทั่วถึง มีการชี้แจง เกี่ยวกับการทำงานของกลุ่มและชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการพึ่งพาและเกื้อกูลกัน มีการสรุป และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย (ทิตนา แซมมณี, 2552 : 103 – 105) นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมเดี่ยวที่ใช้ทดสอบความสามารถเป็นรายบุคคล มีการเฉลยและตรวจร่วมกันระหว่างครู และนักเรียน ทำให้นักเรียนทราบความสามารถของตนเอง ซึ่งตอบสนองต่อหลักการของความ แตกต่างระหว่างบุคคลและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของผู้เรียน ให้ ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 7 – 19)

เหตุผลที่สนับสนุนให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอีกประการหนึ่งคือ แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี รูปแบบการจัด กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือและเทคนิคกลุ่มร่วมมือ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมจากเอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ กล่าวคือ กำหนดองค์ประกอบอย่าง ครบถ้วน คือมีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่สามารถวัดได้ครอบคลุมตามสาระการเรียนรู้ กำหนดเนื้อหา สาระที่จะสอน กระบวนการจัดการเรียนรู้ซึ่งระบุขั้นตอนการสอนและกิจกรรมที่ครูและนักเรียน ต้องปฏิบัติ ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ได้นำเทคนิคที่หลากหลายมาใช้กับผู้เรียน มีทั้ง เกม เพลง ปริศนาคำทาย การใช้ใบความรู้ประกอบการจัดกิจกรรม การเสริมแรงทางบวก กำหนดสื่อและ แหล่งเรียนรู้ที่ชัดเจน มีการวัดและประเมินผลจากสภาพจริงทั้งการตรวจผลงานและสังเกต พฤติกรรมนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 93) นอกจากนี้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ Co-op Co-op ที่ผู้วิจัยใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นเทคนิคการทำงานโดยสมาชิกใน กลุ่มที่มีความสามารถและความถนัดแตกต่างกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มมีบทบาทในการเรียน ตลอดเวลา นักเรียนได้แสดงบทบาทตามหน้าที่ที่ตนถนัดอย่างเต็มที่ จึงทำให้งานประสบความสำเร็จ (อากรณ์ ใจเที่ยง, 2550 : 123 – 125) สอดคล้องกับงานวิจัยของแพรวพรรณ บรรจงศิริทัศน์ (2548 : 128) ได้วิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องลิลิตตะเลงพ่าย ระหว่าง การจัดกิจกรรมด้วยกลุ่ม Co-op Co-op กับการจัดกิจกรรมตามคู่มือครู ของนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการ วิจัย พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง ลิลิต

ตัวเลขพ่าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่ม Co-op Co-op มีประสิทธิภาพ 86.71/82.07 คำนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการกิจกรรมแบบ Co-op Co-op ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่าง กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน มีค่าเท่ากับ 0.5266, 0.5893 และ 0.5781 ตามลำดับและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่องลิตตะเลงพ่าย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบ กลุ่ม Co-op Co-op มีประสิทธิภาพสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6825 คิดเป็นร้อยละ 68.25 ซึ่งแสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.25 ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ ได้ฝึกทักษะและแสดงความคิดเห็นอย่างทั่วถึง เพราะมีขนาดของกลุ่มที่พอเหมาะมีการประสานงานและกระจายความรับผิดชอบได้ดี (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2550 : 77) นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ยังเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง นักเรียนสามารถค้นพบคำตอบหรือทำสำเร็จด้วยตนเอง สามารถนำกระบวนการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน และใช้วินัยกรรมตลอดจนแหล่งเรียนรู้ได้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้คอยชี้แนะ (อาภรณ์ ใจเที่ยง. 2550 : 216) ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นสอดคล้องกับงานวิจัยของออกนิษฐ์ กรโกร (2549 : 88 – 89) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาพยานี 11 ด้วยแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op และแบบเดี่ยว โรงเรียนเมืองสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การเขียนกาพย์ยานี 11 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.07/87.22 ส่วนแผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยวมีประสิทธิภาพ 87.97/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ มีดัชนีประสิทธิผล 0.815 และ 0.803 ตามลำดับ นักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ Co-op Co-op กับนักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้แบบเดี่ยวไม่แตกต่างกัน

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพทั้ง 9 ชุด และแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นยึดหลักการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีลำดับขั้นตอน กิจกรรม

เครื่องมือ และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม นักเรียนมีอิสระในการฝึกและการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ มีโอกาสศึกษาค้นคว้าตามความสามารถ ตลอดจนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการทำกิจกรรมกลุ่ม ทำให้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันเกิดการยอมรับของเพื่อน (รวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. 2543 : 171 – 173) จึงทำให้นักเรียนสนุกสนาน ไม่เกิดการเบื่อหน่าย มีความกระตือรือร้นตลอดเวลา มีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น เกิดความภูมิใจที่ได้ช่วยเหลือกันและกัน นอกจากนี้การนำเสนอผลงานและร่วมแสดงความคิดเห็นต่อผลงานของกลุ่มอื่น ทำให้ทราบผลย้อนกลับทันที เป็นการเสริมแรงทางบวก ทำให้นักเรียนรู้สึกภูมิใจในความสำเร็จของตน มีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น เป็นการจูงใจให้นักเรียนสนใจในการเรียนรู้ขั้นต่อไป (ทศนา เขมมณี. 2552 : 101) ส่งผลให้ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ ศรีถ้ำ (2549 : 72 – 79) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เรื่องการแต่งกลอนสุภาพ ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีศรีโมสรวิทยา กิ่งอำเภอหนองมะโมง จังหวัดชัยนาท ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพสูงกว่านักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิคแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ เรื่อง การแต่งกลอนสุภาพอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ดังนี้

1.1 ก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ครูควรสร้างข้อตกลงกับนักเรียน ชี้แจงวิธีการเรียนให้นักเรียนปฏิบัติให้ถูกต้อง ตลอดจนเตรียมสื่อให้พร้อมและเพียงพอสำหรับนักเรียนทุกคน และให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อให้มากที่สุด อาจมีการยืดหยุ่นเวลาได้ตามความเหมาะสม ไม่ควรจำกัดเวลาเกินไป เพราะจะทำให้ นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานได้ไม่เต็มที่

1.2 ครูควรจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเขียนกลอนสุภาพในโรงเรียน เช่น จัดประกวดในวันสำคัญต่าง ๆ ของของสนับสนุนนักเรียนที่แต่งกลอนสุภาพดีเด่น เพื่อกระตุ้นให้นักเรียนสนใจและเห็นคุณค่าของการเขียนคำประพันธ์มากขึ้น

1.3 เนื้อหาในแบบฝึกทักษะควรเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวนักเรียน เหมาะกับวัยและสภาพความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด นักเรียนจะสามารถสรรหาคำมาเขียนกลอนได้ง่ายขึ้น เนื่องจากเป็นสิ่งที่คุ้นเคยอยู่เป็นประจำ

1.4 การเขียนกลอนสุภาพของนักเรียนบางคนยังขาดความคิดสร้างสรรค์ การใช้คำยังจำกัดอยู่ในวงแคบ นักเรียนยังมีพื้นฐานเรื่องคำศัพท์ที่นำมาใช้แต่งกลอนสุภาพน้อย ถึงแม้จะแต่งกลอนสุภาพผ่านเกณฑ์ตามฉันทลักษณ์ที่กำหนด แต่จะแต่งในลักษณะกลอนพาไป ไม่มี ความหมาย ดังนั้นในการนำไปใช้ควรฝึกเรื่องการใช้คำและความคิดสร้างสรรค์ให้มากขึ้น

1.5 ในการสอนเขียน ควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้อย่างเป็นกันเอง ใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย และให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างเต็มที่ เพื่อให้ นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนกลอนมากขึ้น ครูคอยให้กำลังใจแก่นักเรียนและ เสนอแนะเมื่อนักเรียนเกิดปัญหา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ควรวิจัยเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนกลอนสุภาพ โดยใช้กิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ในเนื้อหาเดียวกัน

2.2 ควรมีการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กับเนื้อหาหรือ ระดับชั้นอื่น ๆ

2.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับการสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ในการเขียนกลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หรือระดับชั้นอื่น ๆ

2.4 ควรวิจัยเกี่ยวกับการใช้ชุดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน กลอนสุภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2